

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Lof være Gud som har saa vel

Citation: Bording, Anders: "Lof være Gud som har saa vel", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 322. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid134371/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[x] Søndages och Hellige dages
Evangelia
Sangvjs kortelig befattede.

192.

[xi] *Dom 2 post Trin Ev Luc 14.*

1.
At du forfares, Jsræl,
Hvem kandsv skylden gifve?
Du din forderfvelse med skjæl
Dig self har til at skrifve.
Gud til sin naades maaltid dig
Ey glemmer ind at byde
Men du dig teer forsæmmelig
Och vilt hans bud ey lyde.
2.
Den hjælpeløse Mammon du
Saa smaalig efter Jager
Den kaade vellyst saa din Hu
Forlokker och bedrager

Ja dig i Syndens brug och jd
Jo meer' och meere fremmer
At du den ædle Naadsens Tjd
u-tidelig forglemmer.
3.
Ach ney min Siæl lad verden ey
Saaledes dig forraade
Sjg baade kjød oc vellyst ney
Naar dig tilbydes naade
Thi vorder Himlens Herr[e] vreed
Hand sig til andre vender
Och dig til sin barmhertighed
Ey meere værdig kjender.

193.

[xii] *In Festo Job: Bapt: Evang Luc 1.*

1.
Lof være Gud som har saa vel
Besøgt och frelst sin Jsræl
Och dennem til en øye-torn
Som ville os need træde
Det sterke salighedsens horn
Oppeyst i Davids sæde
Som hand os ved propheterne
Tilforne gaf forjetelse.

2.
Den naades pact, som var oplagt
Med Abraham, hand paa gaf act
At naar hand hafde fjenden trykt
Och os forløst af snare
vi skulde da foruden fryct
Hans miskund aabenbare
Och tiene hannem al vor tid
Med hellig och retfærdig jd.

<p>3. 2r] Och du Johannes est den mand Der os til Saligheds forstand och Christum leder rettelig J det du saa forkynder:</p>	<p>Sez der Guds Lam som bær paa sig Den gandske verdens synder Hvo der paa bygger och fast staaer Fra Dødsens mørk til ljusit gaar.</p> <p><i>Ego ipse Germanicum feci.</i></p>
--	---

194.

Paa Mariæ besøgelses dag.

<p>1. Min Sjæl och aand sig fryder J Gud som er min frelsers mand Med los min mund ubryder Och hannem aldrig glemme kand.</p> <p>2. Sin ringe tjenerinde Med yndst hand ansaæ loed store ting befinde Der Jeg mindst tænkte paa.</p> <p>3. Hvad ville Folk nu sige Thi hvermand seer och veed At Jeg har ingen lige udi lyksalighed.</p>	<p>4. Hans arm har øfvet vælde Och spildt de stolte Hjerters act De ringe loed hand gjelde needsloeg de stores Sværd och magt.</p> <p>5. Den hungrige hand spiste Den rige loed hand tom Hand Jacob hjælp beviste Och Abraham hukom.</p> <p>6. Alt det hand dennem Jætte Det hand til ende dreef. Slet inter hand forgjette, Det Jo fuldkommest bleef.</p>	<p>[2v]</p> <p>[2v]</p>
--	--	-------------------------

Vid. Rist. Tydsk

195.

Paa den 4 Søndag post Trinit Evang Luc 6.
Estote Misericordes etc.

<p>7. 3r] Ja milde naadsens Fader Du din grundlæse miskundhed Af ny hver morgen lader Til mig af Himlen regne need</p>	<p>Du mig min maade sylder Med godhed rundelig och ey, som Jeg forskylder Til doms opstaaer mod mig</p>
--	---